

Rapport

til politimesteren i Drammen

avgitt av politibetjent Erland Hansen.

Ang. ~~Svennerud~~ Kløtzer, Halvor Woll
m. fl., mishandling av Knut Larsen.

Avhørt på bopel 17/9-45:

Knut Larsen, 25 år gammel, gårdsarbeider, bopel Haugen, Eggedal, kjent med vitneansvaret, forklarte:

At han sammen med 2 kamerater, Jens Kristiansen og Reidar Kjernås ble arrestert på Besserud natt til 24. april d.å.

Straks etter arrestasjonen kom han under forhør av Halvor Woll. Denne var meget aggressiv, og truet bl.a. med at avh. sammen med sine kamerater skulde bli utlevert til det tyske gestapo og skutt hvis de ikke tilsto alt. Woll brukte stadig vekk uttrykk som "banditter og våpenmenn". Han slo til avh., bl.a. i mellumgulvet. Dette slag var så kraftig at avh. besvimte.

Han ble så ført ned på gårdsplassen. Her var det en eller annen som truet med å skyte ham i benene fordi han ikke tilsto noe. P.g.a. mørket kan han ikke si hvem dette var. (iflg. forklaring fra Dagfinn Henriksen til politibetjent J. Knutzen skal denne være fylkingsfører Østgård, E.H.). Men en kunstmaler Nilsen tok vedk. vekk.

Utpå ettermiddagen ble avh. brakt til Drammen.

Under det første forhør i Bergstien kom han under behandl. av Gunneng og Nickerl. Gunneng var nokså truende og kom stadig vekk med spydigheter og skjellsord. Han nevnte flere ganger at avh. skulde bli skutt hvis han ikke tilsto. Nickerl arbeidet seg etterhvert opp i et stort raseri. Han tok tilslutt en bjørkestokk på vel 1 meters lengde og 1 tommes tykkelse og begynte å slå avh. med denne. Slagene falt mest over henene, lårene og baken.

Gunneng førte ham deretter ned i sella, og tok med seg avhørtes kamerat Olav Klev opp til forhør.

Etter en 1/2 times forløp ble han brakt opp til nytt forhør. Den som nå ledet forhøret var Kløtzer med frk. Warhuus som tolk. Denne vilde ha rede på våpen- og matlagre inne ved Djupsjøen. Avh. benektet å ha noe kjenskap til dette. Kløtzer ble da rasende og begynte å banke avh. med en lang, lys gummikølle. Slagene falt over ryggen og armene. Frk. Warhuus kom herunder stadig vekk med skjellsord og trusler. Hun nevnte flere ganger at han skulde få isbad. Kløtzer arbeidet seg opp i større og større raseri. Han holdt tilslutt opp med kølle, sparket av seg skoene og tok på seg langstøvler, og avh. måtte så bli med ham inn på badet. Her måtte han kle seg helt naken. Håndjern ble satt på ham med hendene bak på ryggen. Føttene ble surret sammen med fallskjermknorrer. Kløtzer veltet ham opp i badekarret som var fullt av isvann. Vannet var brunt og urent.

Avh. lå på ryggen, og Kløtzer tok tak i haka og holdt hodet hans under. Han begynte å sluke vann, og hikstet voldsomt. Hver gang han var på nippet til å kole av tok Kløtzer ham over vannet, og da skrek frk. Wahuus fra et rom ved siden av at han skulde tilstå hvor lagrene var gjemt.

Da han ble dukket under for 4. gang besvimte han, og kom først til seg selv igjen idet han lå på gulvet. Kløtzer skar opp surringene på beina og ~~førte~~ beordret avh. bortunder en varm dusj. Denne var så varm at han brandt seg over akslene, men han fikk dog vridd seg unda endel.

Da denne behandling var over ble hendene bakkbundet med fallskjermstropper. Føttene likedan. Han ble slengt inn i en drosjebil og sammen med 3 tyskere kjørt oppover til Eggedal. De vilde ha ham til å påvise hvor lagrene var oppe ved Djupsjøen. Like ovenfor Kopseng i Eggedal møtte de en personbil som stoppet. Ut av denne kom politiløitnant Henriksen. Han vekslet noen ord med tyskerne. Henriksen henvender seg også til avh. med følgende ord: "Du er en fin beta som ikke viste tyskerne lagrene da du var med dem opp til Djupsjøen". Da de kom fram til Eggedal viste det seg at tyskerne hadde funnet lagrene.

Om kvelden ble han brakt tilbake til Drammen, og den neste dag kjørt til Grini hvor han satt da freden kom.

april 4
M.h.t. Henriksens ytring til avh. forklarer denne at han den 25. mai ble hentet i Drammen av Henriksen og måtte bli med denne i en personbil til Vikersund. Per Sørum og en til var også med i bilen. På Helseheimen i Vikersund ble han avlevert til fylkingfører Østgård og sjefen for tyskerne der. Østgård truet da avh. med at han måtte vise tyskerne lagrene og leiren oppe ved Djupsjøen.

Avh. opplyste at han ikke hadde noe kjenskap til lagrene. Han måtte bli med tyskerne opp til Krødsherad og videre inn til Djupsjøen. Leiren ble påvist, men noen lagre fant de ikke. Han ble brakt tilbake til Vikersund og videre til Drammen.

Oppløst og vedtatt.